

وزیر محترم امور خارجه، جناب آقای خرازی

عطف به نامه ۲۱۰۶۴-۳-۲۶۰ که رونوشتی از آن برای بنده ارسال شده است (پیوست ۱)، خاطر نشان میسازد که زمانی دیگر، دفتر حفاظت، گذرنامه و شناسنامه بنده را توقیف کرده بود. مکاتبه کردم، جوابی نیامد. شکایت به وزیر وقت، آقای ولایتی بردم که اگر کارمند بیسواد استخدام کرده اید به اکابرشان بفرستید تا جواب ارباب رجوع را بدهند. امروز خوشوقتم که میبینم توصیه بنده مؤثر افتاده و استعلامم بلاجواب نمانده است. در کشوری که وزیر و دادستان و رئیس مجلسش غیرت جوابگویی ندارند (رجوع شود به پیوست ۲، ۳، ۴)، کارمند دون پایه ای که جواب مینویسد شایستگی تحسین و ترقی دارد. از طرفی دیگر باعث تأسف است که این کارمند را اراجیف آخوندی چنان گوزپیچ کرده که مضمون "گوز به شقیقه چه ربطی دارد" را از یاد برده و تصور میکند که تأیید ایرانیست، خاص دزدان و موقوفه خوران است و هر که در صدد احقاق حق بر آید ایرانی نیست. بدتر آنکه، بروش آخوندی، وجه نقد را گرفته و در قبالش چیزی پس نداده، نمیفهمد که مطابق مقررات امریکا، وصول چک به منزله قبول تعهد است و او مکلف به تحویل گذرنامه و شناسنامه ایست که از بابت آن پول دریافت داشته است، و گرنه کلاهبردار و مجرم شناخته میشود.

در خاتمه جناب خرازی، آنچه را که به آقای ولایتی گفته بودم مجدداً تکرار میکنم:

"عدم صدور گذرنامه نه ملیت مرا سلب کرده و نه از ایرانی بودنم کاسته. هشت سال است که با

کتابچه موسوم به Permit to Reenter the United States of America سفر میکنم و چه دفتر حفاظت بخواهد و چه نخواهد ملیتم ایرانی قید شده و خواهد شد. از خیر گذرنامه ای که صدورش بدلخواه مستی کارمند مغرض میباشد گذشتم و دفتر چه بی سر و تهی را که بصرف اقامت در امریکا بمن تعلق گرفته و هیچ کارمند دولت امریکا را یارای ضبط آن نیست بر گزیدم" والسلام

ابوالعلاء سودآور

هوستون - ۲۴ فوریه ۱۹۹۹